

S'Albufera i la conservació de la Naturalesa

per Mateu Castelló Mas
Enginyer en Cap del SECONA
(Conselleria d'Agricultura)

No serà així S'Albufera. Sobreviurà (Calendari del GEM 1978)

La conservació de la Naturalesa és un objectiu justificat en si mateix, fins i tot si hom manté una tesi antropocèntrica. L'Home ha de menester la Natura mínimament conservada per a millorar el seu status cultural, científic i socioeconòmic. Per tant, cal considerar que les activitats de conservació, públiques i privades, són tècniques o estratègiques, activitats d'acció i reacció que tenen per finalitat conservar l'equilibri de les activitats humanes amb l'entorn. En són exemples l'ordenació territorial, que planifica i desenvolupa l'ús correcte del sòl, marcant prioritats d'acord amb el bé comú sobre l'individual; l'educació ambiental a les escoles, amb la millora per al futur de la consciència de conservació; la protecció d'espècies en perill d'extinció a través de normes que controlin o erradiquin la caça, comerç o possessió de determinats animals o vegetals; la protecció de llocs d'especial interès geològic, paisatgístic o que apleguen una quantitat o varietat important de plantes i animals, etc.

La conservació de S'Albufera és un exemple d'aquest darrer cas, de tècnica conservació del biotop. ¿De què serviria protegir els rapinyaires o els camesllargues, les limícoles o les anàtides si no disposen d'un hàbit adient? Els aiguamolls han sofert un procés importantíssim de degradació arreu del món, i en particular a les nostres illes. Per tant, han de ser objecte de protecció total, i no es pot perdre ni un palm més de prat. La idea decimonònica d'aiguamoll igual a molèsties, nocivitats o perills (segons la terminologia administrativa aplicable a certes activitats) és ja superada. Les zones humides es consideraven oficialment improductives i són les de màxima productivitat, laboratoris vivents on podem aprendre com manejar els recursos; tenen una gran diversitat faunística, especialment d'ans; i proporcionen també recursos econòmics importants, com és la pesca. A la dècada dels anys 50 hom pescava a S'Albufera més de 10 Tm. d'anguila, i quantitats importants de pelaies, llops i llisses. Ens cal prendre consciència que el nostre fu-

tur científic, cultural i econòmic passa per la conservació global de l'entorn. La planificació situa l'home dins del medi, desenvolupant de manera harmònica el creixement econòmic i el cultural, la qual cosa no pot reportar més que beneficis futurs. Esperem que la protecció de S'Albufera, l'adquisició pels poders públics de la finca i la gestió compartida amb els estaments implicats sigui una primera passa per a una conservació global de la Naturalesa balear i serveixi d'exemple per a futures actuacions.

S'Albufera, de superfície retallada considerablement, degradada, amb aigües contaminades a certs llocs, s'ha salvat per l'opinió pública, per una pressió popular que nasqué a principis de la dècada dels setanta, i que ha culminat amb la mentalització de l'administració i del Govern, amb l'encertada decisió de compra i definitiva protecció. Enhorabona i gratitud per a tots els qui han treballat per iniciar i fer possible la supervivència de S'Albufera!